

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Papírna Moudrý, s.r.o.**, IČO: 253 17 164
sídlem Nádražní 56, Židlochovice
zastoupen advokátem Mgr. Adamem Bezděkem
sídlem Jana Babáka 2733/11, Brno

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kotlářská 451/13, Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2019, čj. 8652/1.30/17-7, sp. zn. S9-2017-250,

takto:

- I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 22. 7. 2019, čj. 8652/1.30/17-7, sp. zn. S9-2017-250, se **ruší** a věc se **vrací** k dalšímu řízení žalovanému
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč k rukám jeho advokáta Mgr. Adama Bezděka do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V souvislosti se vznikem pracovního úrazu zaměstnance žalobkyně zahájil Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj se sídlem v Brně (dále jen

„oblastní inspektorát práce“) u žalobkyně kontrolu zaměřenou zejména na dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce. Oblastní inspektorát práce v rozhodnutí ze dne 22. 8. 2018, čj. 15892/9.30/17-19 (šlo o již druhé rozhodnutí ve věci, jelikož předchozí rozhodnutí bylo zrušeno žalovaným a věc vrácena k dalšímu řízení), uvedl, že se žalobkyně při svém podnikání dopustila správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, v rozhodném znění (dále jen „zákon o inspekci práce“), tím, že na pracovišti na adrese Nádražní 56, Židlochovice, nesplnila dne 18. 12. 2016 blíže specifikované povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce. Za správní delikt žalobkyni uložil pokutu 125 000 Kč a rozhodl o úhradě paušální částky nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalovaný podané odvolání napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí oblastního inspektorátu práce potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobkyně uvedla, že žalovaný nesprávně vyhodnotil přezkoumatelnost rozhodnutí oblastního inspektorátu práce. Oblastní inspektorát práce nevyhověl požadavkům žalovaného uvedených v jeho předchozím rozhodnutí, jelikož nové rozhodnutí bylo provázeno stejnými chybami a žalovaný se od svých původních výtek nedůvodně distancoval. Konkrétně žalobkyně vytýkala absenci posouzení toho, zda je předmětné pracoviště prostředím s nebezpečím výbuchu, zda je SOLANE 80-110 nebezpečnou látkou a rovněž vytýkala nedostatečné a nepřesvědčivé vypořádání odvolacích námitek. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí oblastního inspektorátu práce nelze napravit ani s poukazem na to, že správní řízení tvoří jeden celek, jelikož ani jedno rozhodnutí stále neobsahuje posouzení toho, zda je předmětné pracoviště prostředím s nebezpečím výbuchu a dostatečné vypořádání odvolacích námitek.
4. Žalovaný na jedné straně poukazuje na to, že k údajným porušením povinností přistupuje pouze obecně, aniž by využíval toho, že dne 18. 12. 2016 došlo k předmětnému požáru, ale na druhé straně tuto konkrétní událost využívá k podpoře své argumentace. Žalovaný uvedl, že čištění stroje technickým benzínem mělo přímý dopad na zdraví zaměstnanců, nicméně z ničeho nevyplývalo, že by pan L. dne 18. 12. 2016 s technickým benzínem jakkoliv manipuloval.
5. Postup pro čištění tubovacího stroje nebylo třeba stanovit. Je nutno rozlišovat účel použití chemické látky a postup při jejím použití. Ze záznamu o školení ze dne 4. 5. 2016 vyplývá, že je možné chemickou látku použít pouze k určitým účelům. Správní orgány nepřihlédly ani k charakteru posuzované činnosti. Již před 18. 12. 2016 vyhodnotila žalobkyně, že při čištění vnějších částí tubového stroje od úkapů lepidla nehrozí způsobení havárie nebo úrazu. V minulosti u žalobkyně při této činnosti nedošlo k žádné rizikové situaci, zároveň jde o činnost zcela primitivní. Rizikovostí se jedná o naprosto odlišnou činnost, než je přelévání hořlavých látek či samotná přítomnost hořlavých látek na pracovišti po skončení směny. Použití jinak nebezpečné látky SOLANE 80-110 je při předmětné činnosti natolik marginální, že nemohlo jít o činnost rizikovou. Správní orgány se snaží účelově z činnosti svým charakterem a nebezpečností rovnající se jakékoliv jiné úklidové činnosti (např. vytření podlahy mopem) udělat naprosto nebezpečnou činnost. Žalobkyni rovněž nelze vytýkat, že by nestanovila, kdo má na starosti čištění stroje.

6. Správní orgány nesprávně uzavřely, že žalobkyně neměla pro čištění tubovacího stroje posouzeno a vyhodnoceno nebezpečí výbuchu hořlavých par technického benzínu. Žalovaný účelově vytáhl věty z vysvětlení jednotlivých osob podaných v rámci trestního řízení ve věci pana L. ohledně množství spotřebovaného technického benzínu. Tato tvrzení dává účelově do souvislosti, aby vše vyznělo tak, že v místnosti s tubovacím strojem hrozilo riziko výbuchu, nicméně tvrzení se žádným způsobem netýkala místnosti s tubovacím strojem. Technický benzín byl k umývání podlah a k čištění vnějších částí kotlů používán v rámci výrobní místnosti či varny. Správní orgány opomněly přihlídnout ke skutečnosti, že se tubovací stroj nacházel v jiné místnosti, než kde docházelo k výrobě. V místnosti s tubovacím strojem tedy neexistovalo riziko výbuchu, jelikož při očišťování tubovacího stroje hadříkem s minimálním množstvím technického benzínu, nemohlo dojít k odpařování 1,17 litrů.
7. Stanovení limitu množství technického benzínu, který může být použit v místnosti s tubovacím strojem, považovala žalobkyně za nedůležité vzhledem k absenci iniciátoru výbuchu, což potvrzují i závěry z odborného vyjádření hasičského záchranného sboru. Nelze přijmout argumentaci žalovaného, že žalobce měl při posuzování rizika výbuchu při čištění tubovacího stroje zohledňovat i další činnosti. V rámci místnosti s tubovacím strojem nedocházelo k jakékoli jiné činnosti, při které by byl používán technický benzín. Žalobkyně vyhodnotila riziko výbuchu správně a komplexně ve vztahu k předmětné činnosti spočívající v čištění tubovacího stroje při použití technického benzínu v minimálním množství v hadříku.
8. Skutečnosti týkající se existence zón pravděpodobnosti výskytu výbušné atmosféry se netýkají místnosti s tubovacím strojem, ale spíše místnosti, kde je benzín ukládán (sklad) nebo místnosti, kde se mohl nacházet (varna). Dalších nepřesností se žalovaný dopouští, když závěry ohledně používání horkovzdušné pistole zaměstnanci aplikuje také na místnost s tubovacím strojem, kde bylo používání této pistole zakázáno. Závěr žalovaného, že zákaz používání horkovzdušné pistole v místnosti s tubovacím strojem nebyl stanoven, nemá oporu ve spisové materii. V místnosti byl stanoven zákaz kouření a otevřeného ohně, přičemž se mělo za to, že pod tento zákaz patří i používání horkovzdušné pistole, což zaměstnanci žalobkyně akceptovali. Jediný, kdo horkovzdušnou pistolí v místnosti s tubovacím strojem použil, byl pan L., který ale přiznal, že ji použil dne 18. 12. 2016 poprvé a nikoho jiného neviděl toto dříve dělat.
9. Na podporu svých tvrzení předložila žalobkyně soudu nový důkaz (znalecký posudek zpracovaný soudním znalcem Ing. Z. P., obor požární ochrana), který byl žalobkyní vyžádán v rámci soudního řízení vedeného u Okresního soudu Brno-venkov, týkajícího se zaplacení újmy na zdraví způsobené pracovním úrazem panu L. S ohledem na závěry znaleckého posudku bylo velice nepravděpodobné, že by v místnosti s tubovacím strojem mohlo dojít ke vzniku rizika výbuchu, jelikož bylo nepravděpodobné, že by se v místnosti po dobu cca 6 hodin nepohnul vzduch a současně v této místnosti stál 5 litrový kanystr plný technického benzínu, navíc otevřený.
10. Dále popřela správnost závěrů, že by zaměstnanec pan L. byl zaměstnancem, který přicházel do styku s nebezpečnou látkou. Tento zaměstnanec byl vařič lepu a pracoval pouze v místnostech, kde k vaření lepu docházelo. Pokud bylo v pracovní smlouvě uvedeno, že tento zaměstnanec vykonává i údržbu strojů, jednalo se o stroje, jejichž prostřednictvím docházelo k vaření lepu, nikoliv o tubovací stroj. Z těchto důvodů se na něj nevztahovala povinnost po každém tubování provést očistu stroje.

11. Žalobkyni nelze klást k tíži, že kanystr s technickým benzinem byl občas ponechán mimo sklad, i když zaměstnanci byli seznámeni s povinností tento kanystr vrátet do skladu. Tuto látku rozhodně nelze označit za „volně přístupnou všem“. Ani na základě přítomnosti látky ve stejné místnosti není možné dovodit závěr, že se jednalo o zaměstnance, který přichází s touto látkou do styku. Tento závěr nelze dovozovat ani z toho, že byl řádně seznámen s bezpečnostním listem předmětné chemické látky SOLANE 80-110.
12. I kdyby pan L. byl zaměstnancem přicházejícím do styku s předmětnou látkou, tak mu žalobkyně zajistila všechny potřebné informace právě prostřednictvím seznámení s bezpečnostním listem. Takovéto proškolení žalobkyně považuje za zcela dostatečné. Závěr, že žalobkyně nezajistila svému zaměstnanci pan L. při jeho přijetí dostatečné a přiměřené informace a pokyny o bezpečnosti a ochraně zdraví, nelze mít za prokázaný.
13. Žalovaný účelově využívá některé pasáže z rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 6. 6. 2018, čj. 3 T 124/2017-267, v trestní věci ohledně obžalovaného pana L. Žalovaný vůbec nepřihlédl k tomu, že tímto rozsudkem byl pan L. shledán vinným. Žalobkyně nemohla predikovat, že může dojít k tomu, že pan L. bude manipulovat s horkovzdušnou pistolí v místnosti s tubovacím strojem, když se vedle něj v blízkosti bude nacházet chemická látka v kanystru. Dále uvedla, že oblečení pana L. bylo touto látkou pravděpodobně potřísněno a pravděpodobně tento kanystr rozlil. I kdyby existovala jasná instrukce žalobkyně o postupu při údržbě a čištění tubovacího stroje technickým benzinem, tak by nezabránila a nijak neovlivnila postup zaměstnance, jelikož s touto látkou nijak nenakládal. Ani žalovaný neuvádí, jaká přesně instrukce či vnitřní pokyn žalobkyně jako zaměstnavatele by byl schopen vzniku požáru zabránit.
14. Není pravdou, že by se ve správním řízení neprokázalo, že by dotčený zaměstnanec jednal v rozporu s pokyny zaměstnavatele. Z vyjádření dotčených osob vyplynulo, že pan L. neměl dne 18. 12. 2016 cokoliv dělat v rámci místnosti s tubovacím strojem, místo toho měl v souladu s pokyny zaměstnavatele a dle dohody s dalším zaměstnancem pouze vařit lep ve varně. Navíc vyplynulo, že toho dne nebylo třeba jakkoliv s tubovacím strojem zacházet, jelikož byl vyčištěn z předchozí páteční odpolední směny. Uvedenou situaci nebylo možné předpokládat, jelikož v místnosti bylo zakázáno používat horkovzdušnou pistoli a v místnosti se nesměl nacházet kanystr s technickým benzinem. Výše citovaný rozsudek není relevantním důkazem, že by se žalobkyně dopustila vytýkaných porušení.
15. S ohledem na uvedené navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

16. Žalovaný uvedl, že druhé rozhodnutí oblastního inspektorátu práce napravilo vytýkané vady a nepovažoval jej za nepřezkoumatelné.
17. Dále uvedl, že uvedení data ve výroku rozhodnutí oblastního inspektorátu je splněním požadavku na určení skutku z časového hlediska. Tohoto dne vyšlo najevo, že si žalobkyně neplnila své povinnosti, ale zároveň je uvedení data projevem a důsledkem nepolemizování o tom, zda a jak dlouho protiprávní stav trval před tímto datem.
18. Pakliže žalobkyně svým zaměstnancům vůbec nestanoví, jak předmětnou hořlavinou čistit, aby byla zajištěna bezpečnost všech přítomných (včetně pana L.), pak je to právě a jen žalobkyně, která nevyvinula vlastní aktivní úsilí za účelem zajištění bezpečnosti všech.

19. Používání látky, která je hořlavá, toxická, žíravá a dráždivá při fyzickém kontaktu způsobuje to, že samotné přijetí do kontaktu (použití k čištění) má přímý dopad na zdraví a bezpečnost zaměstnanců, kteří s látkou přijdou do kontaktu nebo přijít mohou, ačkoliv v daný moment plní jiné pracovní povinnosti. V daném případě to byla tato nebezpečná látka, kterou zaměstnanci žalobkyně používali k čištění stroje, která byla prvním zdrojem majícím dopad na zdraví a bezpečnost zaměstnanců. Samotné stanovení účelu nemůže plnohodnotně nahradit stanovení toho, jakým bezpečným postupem se k tomuto účelu dobrat. Čištění pomocí nebezpečné látky nelze považovat za primitivní, nerizikovou činnost.
20. Již v námitkách proti kontrolnímu zjištění žalobkyně uvedla, že v místnosti s tubovacím strojem docházelo k udržování hořlavých par, tj. připustila existenci výbušné atmosféry v dané místnosti. V řízení bylo dále zjištěno, že v dané místnosti byly používány i zdroje iniciace výbuchu. Žalobkyně neměla zjištěno množství technického benzínu, které bývalo bezpečné používat, v důsledku čehož ani neměla nastaveny žádné mechanismy k zabránění toho, aby nebylo použito více než vypočteného množství. Bylo tak na žalobkyni, aby komplexně posoudila riziko výbuchu. Posouzení toho, jaké množství je používáno pro samotné čištění stroje, není komplexním posouzením, když postrádá posouzení četnosti vzniku a doby přítomnosti výbušné plyné atmosféry či zvyšování koncentrace výbušné atmosféry v důsledku přítomnosti jiných zdrojů výbušné atmosféry.
21. Dotčený zaměstnanec byl zaměstnancem, který měl k nebezpečné látce přístup a přicházel s ní do styku. Seznámení s bezpečnostním listem vyvěšeným ve skladu hořlavých kapalin svědčí o tom, že zaměstnanec byl osobou oprávněnou do takového skladu, jehož podstatou je, aby se k nebezpečným látkám nedostaly nepovolané osoby.
22. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Shrnutí repliky žalobkyně

23. Žalobkyně soudu doručila dne 1. 3. 2020 repliku, v níž setrvala na svém závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Z vyjádření žalovaného je zřejmá rozpačitost a zmatenost, když na jednu stranu tvrdí, že oblastní inspektorát práce všechny námitky vypořádal, ale na druhou stranu nemusel, jelikož obě jeho rozhodnutí tvoří s rozhodnutím žalovaného jeden celek.
24. Žalobní námitky směřované proti uvedení dne 18. 12. 2018 žalobkyně vztahovala proti odůvodnění, nikoliv proti uvedení tohoto data ve výroku.
25. Závěr o tom, že předmětná chemická látka má přímý vliv na zdraví a bezpečnost zaměstnanců žalobkyně rozhodně nemá oporu v obsahu předmětného bezpečnostního listu. Je pravdou, že technický benzín může mít některé nebezpečné vlastnosti, avšak je nutné přihlížet k tomu, k jakým činnostem, v jakém množství a jakým způsobem je používán. Dále setrvala na svém stanovisku i ve vztahu k existenci iniciátoru výbuchu v předmětné místnosti a ve vztahu k postavení pana L. jako osoby, která nepřicházela do styku s předmětnou chemickou látkou.
26. Závěrem rovněž setrvala na svém žalobním návrhu.

V. Posouzení věci soudem

27. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále také „soudní řád správní“), bez nařízení jednání přezkoumal v

mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí oblastního inspektorátu práce včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **je důvodná**.

28. Úvodem soud předesílá, že posoudil obsah repliky žalobkyně jako přípustné doplnění a rozvedení včas uplatněných žalobních bodů reagující na vyjádření žalovaného.

a) skutky, v nichž je spatřováno naplnění správního deliktu

29. Žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce, která stanoví, že *právnícká osoba se dopustila správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že nedodrží povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce stanovené v § 101 až 103 zákoníku práce*. Za tento správní delikt bylo možné dle ustanovení § 30 odst. 2 písm. d) zákona o inspekci práce uložit pokutu až do výše 2 milionů Kč.
30. Uvedenou (odkazující) skutkovou podstatu měla žalobkyně naplnit jednak porušením ustanovení § 102 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v rozhodném znění (dále jen „zákoník práce“), které říká, že *zaměstnavatel je povinen vytvářet bezpečné a zdraví neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodnou organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a přijímáním opatření k předcházení rizikům*.
31. Výše uvedeného porušení se měla dopustit tím, že *nestanovila pracovní postupy při údržbě a čištění stroje Tubovačka SIGMA, typ SIK-XX-356, rok výroby 2005, výrobní číslo 660, pomocí chemické látky SOLANE 80-110 (technický benzín)*.
32. Dále se žalobkyně měla dopustit porušení ustanovení § 102 odst. 3 zákoníku práce, které říká, že *zaměstnavatel je povinen soustavně vyhledávat nebezpečné činitele a procesy pracovního prostředí a pracovních podmínek, zjišťovat jejich příčiny a zdroje. Na základě tohoto zjištění vyhledávat a hodnotit rizika a přijímat opatření k jejich odstranění a provádět taková opatření, aby v důsledku příznivějších pracovních podmínek a úrovně rozhodujících faktorů práce dosud zařazené podle zvláštního právního předpisu jako rizikové mohly být zařazeny do kategorie nižší. K tomu je povinen pravidelně kontrolovat úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zejména stav výrobních a pracovních prostředků a vybavení pracovišť a úroveň rizikových faktorů pracovních podmínek, a dodržovat metody a způsob zjištění a hodnocení rizikových faktorů podle zvláštního právního předpisu; ve spojení s ustanovením § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 406/2004 Sb., o bližších požadavcích na zajištění a ochrany zdraví při práci v prostředí s nebezpečím výbuchu (dále jen „nařízení č. 406/2004 Sb.“), které říká, že *riziko výbuchu zaměstnavatel posuzuje komplexně se zřetelem na všechny okolnosti práce v prostředí s nebezpečím výbuchu*.*
33. Výše uvedeného porušení se měla žalobkyně dopustit tím, že *neměla posouzeno a vyhodnoceno nebezpečí výbuchu hořlavých par technického benzínu pro čištění tubovacího stroje*.
34. V poslední řadě je žalobkyni kladeno za vinu porušení ustanovení § 103 odst. 1 písm. f) zákoníku práce, který říká, že *zaměstnavatel je povinen zajistit zaměstnancům, zejména zaměstnancům v pracovním poměru na dobu určitou, zaměstnancům agentury práce dočasně přiděleným k výkonu práce k jinému zaměstnavateli, mladistvým zaměstnancům, podle potřeb vykonávané práce dostatečné a přiměřené informace a pokyny o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů, zejména formou seznámení s riziky, výsledky vyhodnocení rizik a s opatřeními na ochranu před působením těchto rizik, která se týkají jejich práce a pracoviště; ve spojení s ustanovením § 237 odst. 5 vyhlášky č.*

48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, v rozhodném znění (dále jen „vyhláška č. 48/1982 Sb.“), které stanoví, že *pracovníci, kteří přicházejí do styku s nebezpečnými látkami, musí být organizací v potřebném rozsahu seznámeni s účinky těchto látek, se způsoby, jak s nimi zacházet, s ochrannými opatřeními, se zásadami první pomoci, s potřebnými asanačními postupy a s postupy při likvidaci poruch a havárií.*

35. Posledně uvedeného porušení se žalobkyně měla dopustit tím, že *svému zaměstnanci R. L., nar. X, nezajistila dostatečné a přiměřené informace a pokyny o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, které se týkají jeho práce a pracoviště, konkrétně jej neseznámila s účinky chemické látky SOLANE 80-110 (technický benzín), se způsoby, jak s ní zacházet, s podmínkami použití uvedené látky k čištění stroje Tubovačka SIGMA, typ SIK-XX-356, rok výroby 2005, výrobní číslo 660, a se způsobem ukládání nebezpečné látky na pracovišti, a dále jej neseznámila s ochrannými opatřeními, se zásadami první pomoci, s potřebnými asanačními postupy a s postupy při likvidaci poruch a havárií, jež jsou uvedeny v bezpečnostním listu látky SOLANE 80-110.*
36. Soud pro úplnost dodává, že ve smyslu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, čj. 5 As 104/2013-46, ověřil, že pozdější právní úprava není pro žalobkyni příznivější. Obsah skutkové podstaty přestupku ani sazba pokuty nebyly změněny ve prospěch pachatele.

b) nepřezkoumatelnost (nesrozumitelnost)

37. Žalobkyně označila rozhodnutí oblastního inspektorátu práce za nepřezkoumatelné, jelikož obsahuje stejné chyby, pro které bylo původně zrušeno žalovaným. Nepřezkoumatelnost spatřuje i v rozhodnutí žalovaného, jelikož vady rozhodnutí oblastního inspektorátu práce nebylo dle jejího názoru možné zhojit s odkazem na to, že správní řízení tvoří jeden celek. Konkrétněji žalobkyně uvedla, že z rozhodnutí správních orgánů stále není zřejmé, zda bylo předmětné pracoviště prostředím s nebezpečím výbuchu, a rovněž poukázala na nedostatečné vypořádání odvolacích námitek.
38. Žalovaný zrušil první rozhodnutí oblastního inspektorátu práce, jelikož jej shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Stěžejním důvodem pro tento postup bylo zjištění, že oblastní inspektorát práce při formulaci svých závěrů vycházel z řady dokumentů, které nebyly řádně provedeny jako důkazy. V tomto směru byl oblastní inspektorát práce zavázán, aby v následném řízení všechny relevantní podklady provedl jako důkazy.
39. Dále žalovaný vytýkal nesprávnou subsumpci jednání spočívajícího v neposouzení a nevyhodnocení nebezpečí výbuchu, které bylo podřazeno pod pravidlo stanovené v § 102 odst. 1 zákoníku práce, ačkoliv se dle odůvodnění mělo jednat spíše o porušení povinnosti stanovené v § 102 odst. 3 zákoníku práce. V tomto ohledu ještě uvedl, že z odůvodnění musí být zřejmé, že žalobkyně je trestána za absenci posouzení rizika/nebezpečí toliko u jedné činnosti spočívající v čištění tubovacího stroje. Rovněž poukázal na to, že nedošlo ke správnému vyhodnocení prostředí s nebezpečím výbuchu a chemických vlastností SOLANE 80-110, jelikož konkrétní relevantní dokumenty (Protokol o určení vnějších vlivů ze dne 5. 3. 2016 a Bezpečnostní list SOLANE 80-110) nebyly provedeny jako důkazy. Dle soudu byl oblastní inspektorát práce ve smyslu těchto výtek zavázán k tomu, aby popsáný skutek podřadil pod odpovídající právní ustanovení, aby jednoznačně vymezil činnost, u níž absentovalo posouzení rizika, a aby řádně provedl relevantní

důkazy, z nichž vyplývá, že se jednalo o prostředí s nebezpečím výbuchu a chemické vlastnosti a reakce SOLANE 80-110.

40. Z poslední kategorie výtek žalovaný uvedl nepřesnosti výroku týkajícího se neseznámení pracovníka se způsoby zacházení s chemickou látkou SOLANE 80-110. V tomto směru byl oblastní inspektorát práce zavázán k úpravě sledu jednání uvedených ve výroku, k jednoznačnému odlišení skutku, za který je žalobkyně trestána, od citace právní normy. Vytčena byla rovněž absence zdůvodnění toho, proč je SOLANE 80-110 nebezpečnou látkou (resp. směsí obsahující nebezpečnou látku). Oblastní inspektorát práce byl zavázán provést posouzení tím, že odkáže na řádně provedený důkaz, který prováže s právními předpisy stanovujícími, co lze považovat za nebezpečnou látku.
41. Žalovaný vzhledem k výše popsaným vadám rozhodnutí oblastního inspektorátu rušil, aniž by přistoupil k vypořádání odvolacích námitek. K jejich vypořádání tedy zavázal oblastní inspektorát práce.
42. Soud k tomu uvádí, že oblastní inspektorát práce v následném řízení napravil vytýkanou stěžejní vadu způsobující nepřezkoumatelnost z nedostatku důvodů, jelikož provedl jako důkazy další relevantní podklady (viz protokol o dokazování mimo ústní jednání ze dne 19. 7. 2018, čj. 15892/9.30/17-15). Žalovaný v jeho rozhodnutí neshledal ani další dříve vytýkané vady, tudíž jej považoval za přezkoumatelné/zákonné, přičemž přihlížel k tomu, že správní řízení tvoří jeden celek. Soud se tedy neztotožnil s tím, že by se žalovaný *nedůvodně* distancoval od svých původních požadavků. Ač je pravdou, že oblastní inspektorát práce i přes poměrně instruktivní pokyny žalovaného nedostal úplně všem, tak stěžejní posun představuje právě provedení dalších důkazů, z nichž vyplývají konkrétní právní závěry ohledně nebezpečí výbuchu a charakteru látky SOLANE 80-110. Dílčí argumentační závěry je totiž v určité míře přípustné doplnit, rozvést či napravit ze strany nadřízeného správního orgánu, aniž by tím zapříčinil nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí. Způsob, kterým k tomu došlo v nynější věci, dle soudu nijak nevybočuje z přípustných mezí.
43. Z obsahu odůvodnění rozhodnutí oblastního inspektorátu práce lze dovodit, že implicitně vycházel z toho, že SOLANE 80-110 má charakter nebezpečné látky (vycházel z vlastností této látky uvedených v bezpečnostním listu). Žalovaný potom charakter nebezpečné látky konstatoval explicitně, přičemž vyšel z bodu 2.1 bezpečnostního listu v kontextu relevantních právních předpisů (str. 11 – 12 napadeného rozhodnutí). K existenci prostředí s nebezpečím výbuchu oblastní inspektorát práce uvedl, že žalobkyně žádné posouzení rizik nepředložila (tedy ani posouzení, že je nebezpečí výbuchu nepravděpodobné), přestože látka SOLANE 80-110 je výbuchu schopna. Žalovaný k této otázce citoval relevantní pasáže z několika technických norem, které se nebezpečí výbuchu týkají, a odkázal na skutková zjištění, z nichž vyplynulo, že technický benzín (jehož páry se vzduchem mohou tvořit výbušnou směs) byl na pracovišti žalobkyně používán.
44. Pokud žalobkyně obecně odkázala na nedostatečné a nepřesvědčivé vypořádání odvolacích námitek, tak ani v tomto soud nespátřil nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán by měl poskytnout takovou odpověď, která výstižně zrcadlí jeho názor na jednotlivé klíčové otázky vztahující se k předmětu věci, a rovněž by měl uvést na pravou míru případné relevantní nejasnosti či nedostatky, na něž je poukazováno ze strany odvolatele. Těmto požadavkům žalovaný dle soudu dostal. Pokud žalobkyně nepřezkoumatelnost spojuje s nízkou přesvědčivostí rozhodnutí správních orgánů, která

má pramenit z celé řady údajných věcných nesprávností, v zásadě tím nepřezkoumatelnost těchto rozhodnutí zároveň popírá. I soud má za to, že (ne)správnost závěrů, na nichž jsou rozhodnutí správních orgánů založena, lze přezkoumat.

45. Správní orgány se v odůvodnění jednoznačně vymezily vůči tomu, že by předmětem řízení o odpovědnosti za správní delikt měla být i událost, ke které došlo dne 18. 12. 2018 (rozsáhlý požár provozovny žalobkyně). Řízení bylo naopak zaměřeno pouze na obecné dodržování pracovněprávních předpisů na úseku bezpečnosti práce zaměstnanců ze strany žalobkyně jako zaměstnavatelky k uvedenému dni, a to bez ohledu na následek, ke kterému tohoto dne došlo. K jisté mystifikaci mohlo dojít v důsledku toho, že žalovaný v odůvodnění odkazoval i na skutková zjištění vyplývající z rozsudku trestního soudu, který se naopak věnoval pouze otázce (trestní) odpovědnosti za předmětný požár (srov. 14 – 16 napadeného rozhodnutí). Předmětný rozsudek však nesloužil jako výlučný důkaz odpovědnosti žalobkyně za předmětný správní delikt. Rekapitulovaná zjištění trestního soudu byla vyslovena pouze jako podpůrný argument pro již vyargumentované závěry o porušení několika povinností na úseku bezpečnosti práce ze strany žalobkyně. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tudíž zcela odpovídá vymezenému předmětu řízení a nelze jej hodnotit jako nesrozumitelné.
46. Není pravda, že žalovaný využil pouze určité pasáže z předmětného trestního rozsudku a některé účelově pominul. Trestní soud shledal zaměstnance žalobkyně (pana L.) vinným ze spáchání trestného činu obecného ohrožení z nedbalosti, kterého se dopustil tím, že v rozporu s prevenční povinností při údržbě tubovacího stroje nahříval horkovzdušnou pistolí potrubí tohoto stroje, přičemž došlo z neznámé příčiny k iniciaci požáru, který popálil zaměstnance a způsobil značnou škodu na majetku žalobkyně. Ani soud tuto skutečnost nechce žádným způsobem marginalizovat, nicméně je třeba říci, že nesouvisí s předmětem správního řízení, který byl zaměřen (jak již bylo zmíněno) na dodržování pracovněprávních předpisů na úseku bezpečnosti práce zaměstnavatelkou pana L. (žalobkyní). Žalovaný odkazoval zejména na část rozsudku trestního soudu, ve které se vypořádává změna právní kvalifikace oproti podané obžalobě. V této části trestní soud vysvětloval, proč nedospěl k tomu, že by pan L. následek způsobil v příčinné souvislosti s porušením důležité povinnosti vyplývající z jeho zaměstnání. Zdejší soud na citaci těchto závěrů neshledává nic účelového, jelikož jsou příléhavé k vymezenému předmětu řízení a podporují závěry, ke kterým dospěl žalovaný (a oblastní inspektorát práce).
47. Žalobkyně řadu dalších argumentů vztahuje přímo k požáru ze dne 18. 12. 2018 (nemožnost předvídat konkrétní jednání pana L., polemika nad pravděpodobnou příčinou vzniku požáru, nemožnost požáru objektivně zabránit interními instrukcemi apod.), což však nejsou vzhledem k vymezenému předmětu řízení argumenty relevantní, tudíž se jimi soud blíže nezabýval. Z hlediska předmětu řízení není relevantní ani otázka, na základě jakých pokynů (či v jejich rozporu) pan L. čištění tubovacího stroje daného dne vykonával.
48. Nesrozumitelnost rozhodnutí žalobkyně patrně spatřuje i v konstatování žalovaného, že čištění technickým benzínem mělo přímý dopad na zdraví zaměstnanců. Žalobkyně však toto konstatování nesprávně spojuje s požárem ze dne 18. 12. 2018, ačkoliv žalovaný tento závěr vyslovil na základě obecných vlastností technického benzínu zjištěných z bezpečnostního listu (jedná se o látku hořlavou, toxickou při vdechnutí, žíravou a dráždivou při fyzickém kontaktu). I kdyby pan L. dne 18. 12. 2018 technickým benzínem

tubovací stroj nečistil, nemění to nic na jeho vlastnostech a jeho potenciálním dopadu na zdraví zaměstnanců, pokud je používán.

c) stanovení pracovních postupů při údržbě a čištění

49. Žalobkyně rozporuje existenci povinnosti stanovit postup při údržbě a čištění tubovacího stroje, jelikož se jednalo o činnost zcela primitivní a srovnatelnou s jinými úklidovými činnostmi. Zároveň poukázala na záznam ze školení ze dne 4. 5. 2016, z něhož je zřejmé, že technický benzín lze použít pouze k určitým účelům.
50. Skutková podstata, kterou žalobkyně tímto jednáním naplnila [§ 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce ve spojení s § 102 odst. 1 zákoníku práce], je formulována velmi obecně a pod její rozsah může spadat porušení celé řady povinností. V nynějším případě povinnost stanovit postup při údržbě a čištění tubovacího stroje vyplynula ze skutkového zjištění, že k čištění stroje byl pravidelně používán technický benzín. Vzhledem k vlastnostem této látky (hořlavost, toxicita, žíravost a dráždivost) mělo být i dle soudu stanoveno, jakým způsobem stroj čistit bezpečně, aby nedocházelo k ohrožování a poškozování zdraví zaměstnanců. Soud se s tímto ztotožňuje, ostatně stěžejní skutkové zjištění (technický benzín byl používán k čištění na každodenní bázi) žalobkyně ani nerozporuje, naopak toto zjištění potvrzuje, když uvádí, že k čištění bylo užíváno pouze marginální množství. Ač jde o činnost, která je svým způsobem primitivní, mechanická a intelektuálně nenáročná, tak nutnost upravit postup při čištění a údržbě vyplývá právě z faktu, že k této činnosti bylo užíváno (nebezpečného) technického benzínu. Není pak významné, zda došlo k užití velkého či marginálního množství, jelikož uvedená látka je dle svých vlastností nebezpečná sama o sobě, ač konkrétní míra rizik spojených s jejím používáním je jistě závislá na konkrétním množství. Soud tak souhlasí se závěry správních orgánů, jelikož nestanovením postupů při údržbě a čištění tubovacího stroje byl umožněn vznik potenciálně rizikových situací z pohledu bezpečnosti práce.
51. V záznamu o školení ze dne 4. 5. 2016 je skutečně uvedeno (v bodě 5 části „Základní prvky bezpečnosti práce s nebezpečnými látkami a směsmi“), že *„látku lze používat pouze k určeným účelům (dle návodu na použití, technologického postupu apod.)“*. Tato skutečnost však nevylučuje výše uvedené skutkové zjištění, že látka SOLANE 80-110 byla na denní bázi používána k čištění tubovacího stroje.
52. Žalovaný v odůvodnění rozvedl, jaké konkrétní postupy měly být žalobkyní stanoveny. Mimo jiné šlo o určení zaměstnanců, kteří měli tubovací stroj čistit. To vysvětlil na základě nejasností spojených s osobami oprávněnými vstupovat do skladu hořlavín, které byly odlišné od osob povinných stroj čistit (a vracet použitou látku do skladu hořlavín). Ač tedy žalobkyni nelze striktně vyčítat, že by vůbec neurčila, kteří zaměstnanci mají tubovací stroj čistit, soud se ztotožňuje s tím, že z rekapitulovaných zjištění výše uvedená nejasnost vyplývá. Při vnímání příslušného kontextu nedospěl soud k závěru, že by žalovaný pochybil.

d) vyhodnocení nebezpečí výbuchu hořlavých par

53. Žalobkyně rovněž rozporuje, že by v místnosti s tubovacím strojem existovalo riziko výbuchu hořlavých par, tudíž nemohla porušit povinnost posoudit a vyhodnotit nebezpečí jejich výbuchu podle nařízení č. 406/2004 Sb.
54. Z bezpečnostního listu látky SOLANE 80-110 vyplývá, že se patří do skupiny vysoce hořlavých kapalin a par, přičemž její páry mohou se vzduchem tvořit výbušné směsi. Ani

žalobkyně nesporně nesporuje skutečnost, že technický benzín byl používán k čištění tubovacího stroje, vymezuje se pouze ve vztahu k používanému množství. Vzhledem k tomu, že je použití technického benzínu k čištění tubovacího stroje nesporné, lze uvažovat o potenciální existenci výbušné atmosféry i v dané místnosti. Žalovaný ostatně říká zejména to, že žalobkyně měla sama vyhodnotit podmínky, za nichž by mohla být dosažena spodní mez výbušnosti. V kombinaci s tím by bylo rovněž nutné stanovit určitý limit technického benzínu, jehož použití je z hlediska určité spodní meze výbušnosti přípustné. K těmto krokům žalobkyně nepřistoupila. Soud souhlasí s tím, že žalobkyní provedené posouzení nelze považovat za komplexní (ve smyslu § 3 odst. 2 nařízení č. 406/2004 Sb.), jelikož jde pouze o úvahu založenou na použití nespecifikovaného (malého) množství technického benzínu, aniž by byla nějakým způsobem identifikována konkrétní riziková hranice apod.

55. S Protokolem o určení vnějších vlivů se vypořádal oblastní inspektorát práce na str. 28 svého rozhodnutí, když uvedl, že „nějaký“ technický benzín uvedený v tomto protokolu má odlišné vlastnosti oproti látce SOLANE 80-110.
56. To, že žalovaný z jednotlivých podaných vysvětlení vytahuje skutečnosti vztahující se k používání technického benzínu v jiných místnostech na pracovišti žalobkyně (nikoliv v místnosti s tubovacím strojem) soud nehodnotí jako vadu či nepřesnost. Technický benzín totiž byl nesporně používán i k čištění tubovacího stroje, ač zřejmě v odlišném množství, což je také důvod, proč žalobkyně porušila danou povinnost. Skutečnost, že byl na pracovišti (v jiných místnostech) používán pravidelně a ve větším množství není základem pro odpovědnost žalobkyně, lze to spíše chápat jako doprovodnou argumentaci k tomu, že technický benzín byl na pracovišti používán pravidelně k čištění strojů, mytí podlahy, odmašťování apod. Ostatně i například z dokumentu Pracovní rizika ze dne 1. 11. 2013 vyplývá, že žalobkyně ve vztahu k tubovacímu stroji vnímala přítomnost hořlavých látek v této místnosti, jelikož jedna z rizikových situací je věnována ponechání hořlavých kapalin na pracovišti ve větším množství, než je potřeba jedné směny.
57. Poněkud nadbytečně na soud působí odstavec uvedený na str. 10 napadeného rozhodnutí, ve kterém se žalovaný věnuje stanoveným zónám „výbušnosti“ v prostoru, kde dochází k přelévání hořlavé látky. Soudu v tomto ohledu v rozhodnutích správních orgánů chybí jednoznačné skutkové zjištění o tom, že přímo v místnosti s tubovacím strojem docházelo k přelévání technického benzínu. I přesto se nejedná o nepřesnost, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož stále platí, že páry předmětného technického benzínu mohly být v místnosti s tubovacím strojem přítomny a mohly se vzduchem tvořit výbušnou směs.
58. Závěru, že by v dané místnosti neexistovalo nebezpečí výbuchu, nenasvědčuje mimo výše konstatované ani faktický stav, tedy událost, ke které došlo dne 18. 12. 2018.
59. Důkaz, který žalobkyně navrhovala provést (pro úplnost soud dodává, že zřejmě omylem nebyl k žalobě přiložen) soud vyhodnotil jako nadbytečný. Žalobkyně jím chtěla prokazovat nízkou pravděpodobnost vzniku rizika výbuchu v dané místnosti, nicméně pro soud je klíčové, že obdobné komplexní vyhodnocení neměla provedeno ke dni 18. 12. 2018.
60. Ohledně (ne)vyhodnocení rizika ve vztahu k pravděpodobnosti výskytu zdroje iniciace výbuchu je pro soud podstatné, že v dané místnosti používání horkovzdušné pistole nebylo zakázáno (zakáz kouření a používání otevřeného ohně v místnosti s tubovacím

strojem dle názoru soudu nezahrnuje implicitně zákaz používání horkovzdušné pistole), přičemž tato pistole byla dle skutkových zjištění používána k nahřívání částí stroje, aby došlo k uvolnění ztuhlého lepidla. Dle žalobkyně se horkovzdušná pistole používala pouze ve výrobní hale u kotlů (tedy v jiné místnosti) a její užití v místnosti s tubovacím strojem označila v podstatě za exces. Tato tvrzení však nespoujají skutečnost, že horkovzdušná pistole sloužila k uvolňování zbytků lepidla (ač zejména v jiné místnosti) a její použití v místnosti s tubovacím strojem nebylo výslovně zakázáno. Právě proto, že žalobkyně riziko použití horkovzdušné pistole při čištění tubovacího stroje nepředpokládala a nevyhodnotila, dopustila se porušení specifikované povinnosti na úseku bezpečnosti práce. Dále soud konstatuje, že i z odborného vyjádření hasičského záchranného sboru ze dne 7. 2. 2017 vyplývá, že horkovzdušná pistole mohla být jedním z iniciátorů požáru, soudu tedy není zřejmé, v jakém ohledu má toto odborné vyjádření být pro žalobkyni podpůrné.

61. I u této otázky lze pro podporu poukázat na faktickou stránku věci, resp. skutková zjištění učiněná trestním soudem ohledně příčiny události, k níž došlo dne 18. 12. 2018.

e) poučení zaměstnance

62. Poslední skupinu věcných žalobních bodů žalobkyně směřovala proti třetímu skutku, který spočíval v tom, že neměla svému zaměstnanci (panu L.) zajistit dostatečné informace a pokyny o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci s látkou SOLANE 80-110, čímž porušila zejména ustanovení § 237 odst. 5 vyhlášky č. 48/1982 Sb. ve spojení s § 103 odst. 1 písm. f) zákoníku práce.
63. Žalobkyně formulovala řadu dílčích námitek, které však nerozporují podstatu věci. Pro soud je z hlediska posouzení, zda pan L. byl osobou přicházející do styku s nebezpečnými látkami (přičemž předmětný technický benzín tento charakter má) rozhodné, že dle pracovní smlouvy u žalobkyně vykonával mimo jiné pozici vaříče lepu. Tato funkce byla dle sdělení několika osob (J. M., P. D., P. L.) v podstatě spojena s předmětným technickým benzínem, který byl pracovníkům na této pozici vydáván ze skladu hořlavin. Tyto skutečnosti nebyly žádnými námitkami žalobkyně popřeny a pro soud je tak nadbytečné se uplatněnými dílčími námitkami zabývat detailněji. Vychází tudíž z toho, že pan L. byl jako vaříč lepu osobou, která přichází do styku s nebezpečnou látkou SOLANE 80-110.
64. Ze záznamu o školení a zaškolení ze dne 4. 5. 2016 soudu vyplývá, že pan L. byl seznámen s bezpečnostními listy chemických látek a směsí používaných na pracovišti (mimo jiné látka SOLANE 80-110). Dle žalovaného však toto seznámení není z pohledu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci dostatečné, jelikož bezpečnostní list je ze své podstaty obecný a proto musí být přizpůsoben danému pracovišti a místním podmínkám. To je uvedeno přímo v textu bezpečnostního listu a žalovaný to dále dovozuje z několika dalších obecnějších formulací („vhodný ochranný oděv“ apod.). Soud se s tímto názorem po prostudování obsahu bezpečnostního listu neztotožnil.
65. Bezpečnostní list je upraven v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (dále jen „evropské nařízení o chemických látkách“). V článku 31 bodu 6 jsou uvedeny

jednotlivé položky bezpečnostního listu (podrobné sestavení těchto položek vyplývá z přílohy II):

1. identifikace látky/přípravku a společnosti/podniku (součástí jsou i určená použití látky);
2. identifikace nebezpečnosti;
3. složení/informace o složkách;
4. pokyny pro první pomoc;
5. opatření pro hašení požárů;
6. opatření v případě náhodného úniku;
7. zacházení a skladování;
8. omezování expozice/osobní ochranné prostředky;
9. fyzikální a chemické vlastnosti;
10. stálost a reaktivita;
11. toxikologické informace;
12. ekologické informace;
13. pokyny pro odstraňování;
14. informace pro přepravu;
15. informace o předpisech;
16. další informace.

66. V článku 35 evropského nařízení o chemických látkách je stanoveno, že *zaměstnavatelé umožní pracovníkům a jejich zástupcům přístup k informacím poskytnutým v souladu s články 31 a 32 ohledně látek nebo přípravků, které pracovníci používají nebo jejichž účinkům mohou být během své práce vystaveni. V úvodu k příloze II evropského nařízení o chemických látkách je stanoveno, že bezpečnostní list zejména umožní zaměstnavateli zjistit, zda se na pracovišti vyskytují nebezpeční chemičtí činitelé, a posoudit případná rizika pro zdraví a bezpečnost pracovníků v důsledku jejich použití.*
67. Dle soudu tedy bezpečnostní list obsahuje svým způsobem výchozí informace, které je třeba přizpůsobit danému pracovišti a je třeba vyhodnotit rizika vyplývající z konkrétních místních podmínek. Zároveň bezpečnostní list představuje souhrn ucelených informací o dané látce, které jsou z pohledu zaměstnanců a jejich bezpečnosti a ochrany zdraví při práci významné samy o sobě.
68. Vzhledem k tomu, že pan L. byl s bezpečnostním listem seznámen, nelze dle soudu klást žalobkyni za vinu, že svého zaměstnance neseznámila s těmi informacemi, které s danou látkou souvisí, ať již je dokument přizpůsoben konkrétnímu pracovišti, nebo nikoliv. Jde o účinky látky; způsob, jak s ní zacházet (obecně); ochranná opatření; zásady první pomoci; potřebné asanační postupy a postupy při likvidaci poruch a havárií. Všechny tyto informace bezpečnostní list obsahuje, a pokud žalovaný dospěl k závěru, že takové seznámení nedostačuje, dopustil se nesprávného právního posouzení.

69. Shrnuto jinými slovy, látka má stejné účinky (při styku s očima, styku s kůží, vdechnutí, požití), uplatní se stejná ochranná opatření, stejné zásady první pomoci apod., i v případě, že bezpečnostní list nebyl dále podrobněji rozveden v rámci interních předpisů žalobkyně.
70. Ve zbytku daný skutek spočívá v podstatě v neseznámení pana L. se zacházením s látkou na (konkrétním) pracovišti – jedná se o způsoby použití (včetně použití k čištění konkrétního tubovacího stroje) a ukládání na daném pracovišti. Tyto okolnosti již jdou nad rámec skutečností uvedených v bezpečnostním listu. V mezích uplatněného žalobního bodu tudíž soud k této části skutku nemá výhrady.

VI. Závěr a náklady řízení

71. Při přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů shledal soud podanou žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost ve smyslu § 78 odst. 1 soudního řádu správního. V navazujícím řízení bude žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 soudního řádu správního vázán právním názorem soudu. Stručně shrnuto – soud shledal důvodným pouze žalobní bod týkající se třetího skutku. Dospěl totiž k závěru, že zaměstnanec žalobkyně byl s řadou informací uvedených ve výroku dostatečně seznámen (viz zejména bod 68 a násl.).
72. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto podle úspěchu ve věci. Žalobce měl ve věci plný úspěch, tudíž má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení.
73. Odměna advokáta žalobce a náhrada jeho hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 soudního řádu správního a podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Advokát žalobce ve věci učinil celkem tři účelné úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis repliky). Odměna je ve výši určené dle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, tedy $3 \times 3\,100$ Kč. Náhrada hotových výdajů je podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu určena paušální částkou za jeden úkon právní služby, tedy 3×300 Kč. Celkem odměna a náhrada hotových výdajů činí 10 200 Kč. Protože advokát žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna ve smyslu § 57 odst. 2 soudního řádu správního o částku 2 142 Kč, odpovídající dani (21 %), kterou je povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle daňových předpisů.
74. Žalobci tedy byla vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč. K zaplacení určil soud přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. října 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu